

บทที่ 1
บทนำและที่มาของปัญหา

ในการทำงานอย่างปกติ โหลดของระบบไฟฟ้ากำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงนี้จะได้รับการชดเชยด้วยเครื่องกำเนิดไฟฟ้า โดยที่สัดส่วนของกำลังไฟฟ้าที่ชดเชย โดยเครื่องกำเนิดไฟฟ้าต่าง ๆ นั้น จะขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น พลังงานจลน์ของโรเตอร์ (Rotor) ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ประสิทธิภาพของระบบควบคุมการทำงานของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า และขนาด รวมถึงความสามารถในการทำงานเกินกำลัง (Overloading Capacity) ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ซึ่งจะเป็นการรบกวนการทำงานของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าในสภาวะอยู่ตัว (Steady State Condition) การเปลี่ยนแปลงโหลดหรือสัญญาณรบกวนขนาดเล็กที่เกิดขึ้นในระบบไฟฟ้านี้อาจจะเป็นลักษณะชั่วคราวหรือเป็นสัญญาณที่คงตัวเป็นเวลานาน หากระบบไฟฟ้ามีเสถียรภาพ สัญญาณรบกวนแบบชั่วคราวจะรบกวนการทำงานของระบบไฟฟ้าเพียงชั่วคราวเท่านั้นเมื่อเวลาผ่านไปแล้วระบบจะกลับเข้าสู่สภาวะการทำงานเดิม แต่ถ้าสัญญาณคงตัวเป็นเวลานานระบบไฟฟ้าจะถูกรบกวนแล้วสามารถกลับเข้าสู่สภาวะคงตัวในการทำงานที่จุดทำงาน (Operating Point) ใหม่ โดยทั้ง 2 กรณีนี้ระบบจะยังอยู่ในสภาวะสมดุล พฤติกรรมของระบบไฟฟ้าที่มีต่อสัญญาณรบกวนขนาดเล็กนี้เรียกว่า เสถียรภาพเชิงไดนามิก (Dynamic Stability)^[17]

โดยทั่วไปแล้ว เมื่อระบบไฟฟ้าถูกรบกวนการทำงานด้วยสัญญาณรบกวนขนาดเล็กแล้ว จะทำให้เกิดออสซิลเลชันเชิงกลไฟฟ้า (Electro-mechanical Oscillation) ซึ่งจะมีควมถี่ต่ำ ถ้าออสซิลเลชันนี้ถูกหน่วงเมื่อเวลาผ่านไปช่วงเวลาหนึ่งหรือระบบไฟฟ้ามีการปรับตัวจากสภาวะของโหลดและจากการทำงานของระบบควบคุมรวมถึงอุปกรณ์ต่างๆ เช่น การสวิตซ์ซึ่งของตัวเก็บประจุ ออสซิลเลชันนี้ก็หายไ้ ระบบไฟฟ้าก็จะเข้าสู่สภาวะสมดุลอีกครั้ง แต่ถ้าออสซิลเลชันนี้ไม่ได้รับการหน่วงหรือไม่มีการปรับตัวของระบบที่เหมาะสม ก็อาจจะทำให้ออสซิลเลชันมีขนาดใหญ่ขึ้น หรือมีการออสซิลเลชันอยู่ในระบบไฟฟ้าตลอดไป ทำให้ระบบไฟฟ้าจะไม่อยู่ในสภาวะสมดุลหรือเหมาะสมในการทำงานต่อไป หากให้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าบางเครื่องทำงานต่อไปอาจจะเกิดความเสียหายได้

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจะได้รับการหน่วงจากหลายทางเช่น จากตัวต้านทานของระบบไฟฟ้ากำลัง ขดลวดแดมเปอร์ (Damper Windings) ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า และผลจากการลบแม่เหล็ก (Demagnetizing) ของอาร์เมเจอร์รีแอคชัน (Armature Reaction) สิ่งที่มีผลทำให้การหน่วงต่อออสซิลเลชันของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแยลงก็คือระบบปรับแรงดัน (Voltage Regulator System) ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า^[6,8] ระบบปรับแรงดันที่ติดตั้งให้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจะมีผลทำให้ออสซิลเลชันความถี่ต่ำคงอยู่ในระบบไฟฟ้านานมากขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้เสถียรภาพเชิงไดนามิกของระบบไฟฟ้าลดลง

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว จึงมีการออกแบบอุปกรณ์ที่เรียกว่า เพาเวอร์ซิสเต็มสตาบิไลเซอร์ (Power System Stabilizer) หรือ สตาบิไลเซอร์ มาติดตั้งให้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เพื่อช่วยให้เครื่องกำเนิดไฟฟ้ามีการหน่วงต่อออสซิลเลชันดีขึ้น^[6,17] โดยอุปกรณ์สตาบิไลเซอร์จะนำสัญญาณจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ซึ่งอาจจะเป็นความเร็ว กำลังที่จ่ายออกไป หรือความถี่^[6,7] มาทำให้เกิดแรงบิดทางไฟฟ้า (Electrical Torque) ที่มีเฟสตรงกับการเปลี่ยนแปลงความเร็วของโรเตอร์ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะทำการศึกษาถึงวิธีการหาค่าตัวแปรต่างๆ ของอุปกรณ์สตาบิไลเซอร์ เช่น อัตราขยาย ค่าคงตัวทางเวลา เพื่อนำไปใช้ในการปรับแต่งหรือออกแบบอุปกรณ์สตาบิไลเซอร์ ที่ทำให้ระบบไฟฟ้ามีเสถียรภาพเชิงไดนามิกตามที่ต้องการ โดยจะนำโปรแกรมแมทแล็บ (MATLAB) ซึ่งเป็นโปรแกรมการคำนวณทางคณิตศาสตร์ มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย